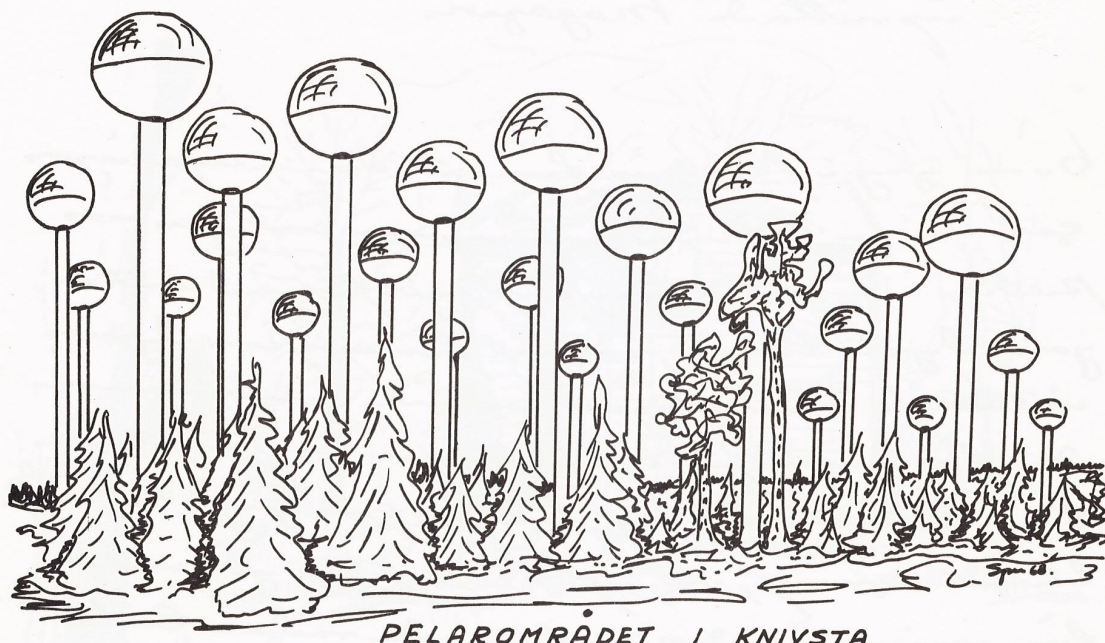

KNIVSTA ÅR 2000, FRÅN VÅR UTSÄNDE

Vi befinner oss just nu i den svävare, som transporterar oss från den nyligen invigda terminalen norr om Arlanda, speciellt iordningsställd för den lokala trafiken, för de stadsdelar kring storflygplatsen Arlanda, i vilket Knivsta ingår.

I svävaren som går i en speciell nedsänkt bana, har man ingen sikt ut, men genom speciella TV-skärmar ser man omgivningen på landskapet och naturen.

Passagerarna i svävaren, är mestadels folk från flygplatsen, men även många andra personer som tjänstgör på de rymdstationer som av försvaret placerats i luftrummet ovan Europa, finnes med i transporten.

Avgiften för färden till Knivsta, registreras, genom det datakort, som varje medborgare utrustats med, och som gäller som identitetskort vid varje tillfälle. Månadsvis kommer en debitering, till den arbetsgivare där personen är anställd, vilken i sin tur redovisar på ett utdrag till den anställde, den ekonomiska ställningen.

Detta har gjort att det system med växelmynt som fanns in på 90-talet försvunnit helt, nu finns bara datakortet vilka äro personliga och ej går att förfalska. Datakortet användes vid alla inköp, matserveringar, entréer och dylika inköpsställen.

Vi passerar de "döda sjöarna" Walloxen och Säbysjön, som på 80-talet förklarades "döda" genom att vattnet förgiftats, troligen av luftföroreningar från den dåtida uppvärmningen med olja i de flesta bostadshusen.

Den gigantiska vattenreservoaren öster om Krusenbergs, där vatten framställs, ser med sin kylanordning ut som forna tiders ballonger men mycket större, och från vilket vi får dricksvatten. Övrigt vatten för in-

dustri och bevattning framställs i den centrala anläggningen vid Norrtälje, och transporteras i rör till Knivsta.

Vi är nu väl framme i Knivsta centrum, och rullgolv för oss upp i gatuplanet, där rullbanor för oss genom affärscentrum ut till små parkeringshus för minisvävare, med vilka vi transporterar oss till våra bostäder i ytterområdena.

Den bostad vi från tidningen besöker, ligger vackert till i det nya pellarområdet ca en halv mil norr om Knivsta, där, de klotformade bostäderna bildar ett vackert inslag i naturen, som i det mesta är orörd, genom att bostäderna placerats på stålpelare i terrängen.

Tunnlar i marken för oss ut till de underjordiska salar, från vilka man per hiss kommer upp i kloten, vilka även kan vridas efter sol och önskemål, de kan även ställas in för att automatiskt följa solen en vacker dag.

Sovrummen äro placerade i den nedre delen, och övriga dagutrymmen i den övre kupolen där glaset släpper igenom ljuset, varmt och behagligt, glaset konstruktion gör att insyn ej kan ske.

Inga mellanväggar förekommer, utan varje del av rummet är möblerat för sitt ändamål och önskemål från familjens medlemmar.

Sovrummen har en nyhet för detta område, därigenom att dessa har försetts med den anläggning för viktlöshet, vilket gör de tidigare sängkläderna överflödiga, och familjemedlemmen svävar i den lilla sovtuben som just nu slagit väl ut på mässor och blivit belönad på världsutställningen i Oslo förra året, med planerares högsta utmärkelse och inredningsarkitekters belöning 1999.

I den centrala kärnan i bostaden finns det serviceledningar och transportanordningar för familjen, luftkonditionering förekommer i samtliga bostäder i området.

Rörpostsystemet är utbyggt till att även andra artiklar kan sändas i det. Med den nya förpackningsmetoden och TV-visning av affärernas rörpostvärliga varor, kan inköpen ske mycket snabbt med detta system, och mycken tid för familjens ansvariga inbesparas.

Tidningarna spelas in på band och visas i väggmonterade skärmar och kan köras flera gånger, allt efter behag.

Städning är ett gammalt och förlegat ord, i dag förekommer det endast automatiskt, golven vandrar, med andra ord det övre skiktet i golvet rullar och rengöres, varefter det kommer fram rengjort, automatiska anordningar gör att detta sköter sig självt utan någon mänsklig insats.

Möblerna äro sitt- och arbetsvänliga, variabla och formsköna. Varje familj har sedan en fritidsstuga, en del i medelhavsområdet, en del i Norrland och några har redan förhyrt de nya undervattenshusen i Kvarken, med det fantastiska djurlivet i omgivningen.

Genom bildtelefon kan man numera se den man talar med, och varje familj har denna sedan ca 5 år tillbaka.

På TV-skärmen kan numera väljas bland ett fyrtiotal färgprogram per dag, genom det nya kanalväljarsystemet.

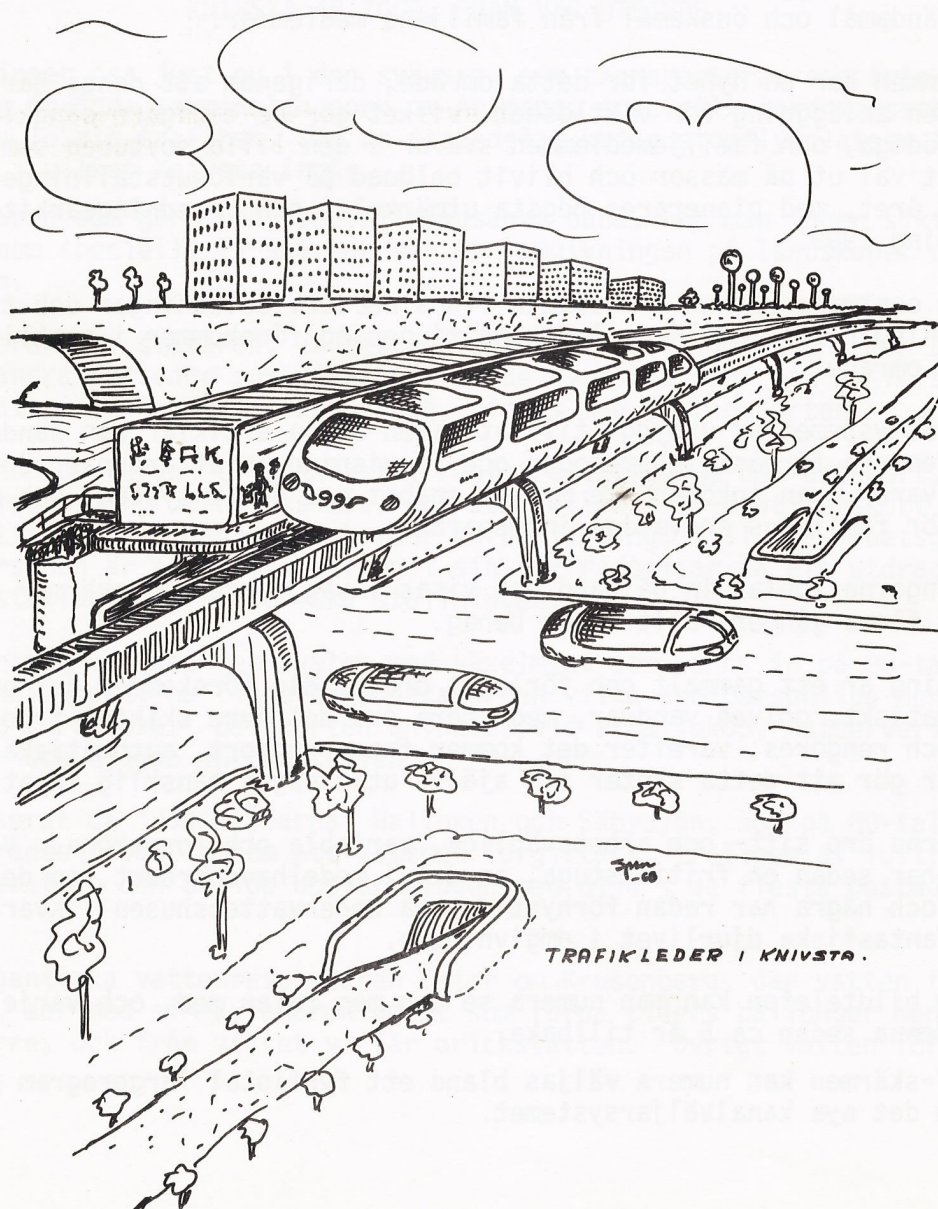
Matplatserna som på åttiotalet fanns i varje bostad, har utbytts mot den numera allt vanligare koncentratplatsen, där föda intages och smältes i siestaform.

Arbetstiden för de arbetande familjemedlemmarna, börjar kl. 9.00 och avslutas kl. 14.00 och arbetsdagarna är måndag, tisdag, onsdag, torsdag. Fredag, lördag och söndag äro fridagar.

Varje familj har ett speciellt nummer, alla namn äro avskaffade som de flesta kanske vet, redan på 90-talets början. Detta nummer återfinns på det datakort, som varje familjemblem innehar och vilket tjänar som registreringskort vid alla tillfällen något skall förvärvas.

Vi lämnar denna familj som nu åker på semester i satellit till det nya området på månen, som upplåtits för viss personal i den forskargrupp som handhar transporten av viktiga rå-ämnen för vår existens, vilka hämtats uti rymden.

I ett kommande nummer kommer denna familj att ge oss närmare synpunkter på framtiden enligt deras egen uppfattning.

TRAFIKLEDER I KNIVSTA.